

การจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมในชีวิต

บทความโดย : ณรงค์วิทย์ แสนทอง

อีเมล : narongwit_s@hotmail.com

การจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมในชีวิตถือเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors) อย่างหนึ่งของคนเรา เพราะถ้าเราจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมในชีวิตได้ดีแล้ว ประสิทธิภาพในการบริหารชีวิตก็จะเพิ่มมากขึ้น ความเสี่ยงในชีวิตก็จะลดลงหรือสามารถรองรับความเสี่ยงได้มากขึ้น เพื่อให้เห็นตัวอย่างในเรื่องนี้ได้ชัดเจนผมจึงขอยกตัวอย่างมาให้ผู้อ่านได้อ่านกันสองเรื่องคือ เรื่องการทำประกันชีวิตและการออกกำลังกาย

หลายปีที่ผ่านมามีคนหลายคนมาขายประกันให้กับผม แต่ผมไม่เคยซื้อและจะรู้สึกรำคาญคนเหล่านั้นเสียด้วยซ้ำไป เพราะทั้ง ๆ ที่เขาก็รู้ว่าผมไม่ซื้อ แต่ก็ยังมาตี้ออยู่ได้ทุกเดือน ไม่มาหากก็โทรมาอยู่เรื่อย จนสุดท้ายก็ค่อย ๆ หายไปที่ละคน ผมเคยเจอเหมือนกันคนขายบางคนเป็นเพื่อนสมัยเรียนหนังสือมาขอให้ผมช่วยซื้อประกัน บังเอิญใจอ่อนไปหน่อยก็เลยซื้อ แต่พอปีถัดไปผมไม่ได้ส่งเบี้ยประกันต่อ เพราะไม่มีค้อมีเงิน จริง ๆ แล้วคำว่าไม่มีเงินของผมคือ ผมต้องนำเงินไปใช้ในเรื่องอื่นก่อน เมื่อมาถึงการจ่ายค่าประกันก็เลยไม่มีเงินพอ

ผมเชื่อว่าคนทุกคนทราบว่าการประกันชีวิตเป็นเรื่องที่ดี แต่เรามักจะยังจัดลำดับความสำคัญของมันไว้เป็นรายการท้าย ๆ ของกิจกรรมในชีวิต เช่น เรามีเงินหนึ่งหมื่นบาทต่อเดือน เราก็จะนำเงินไปกระจายให้กับกิจกรรมในลำดับต้น ๆ ก่อน เช่น เงินค่าผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ค่ากินอยู่ ค่าเสื้อผ้า ฯลฯ และสุดท้ายเมื่อมาถึงค่าประกันเงินหมดพอดี เราเลยรู้สึกว่าเป็นเงินไม่พอที่จะทำประกัน คำถามคือมีรายได้ต่อเดือนเท่าไรถึงจะพอทำประกันได้ ถ้ามีเงินเดือน ๆ ละหนึ่งล้านพอหรือไม่ คำตอบคือไม่พอเหมือนกัน เพราะจำนวนเงินที่ใช้ผ่อนบ้านผ่อนรถของคนที่มีเงินเดือนเป็นล้านก็ยังไม่ใช้ผ่อนแค่เดือนละพันหรือเดือนละหมื่นเท่านั้น และเป็นธรรมดาที่คนที่มียาได้สูงมักจะมีกิจกรรมบางอย่างแทรกเข้ามาที่มีความสำคัญเหนือการประกันชีวิต เช่น การไปตีกอล์ฟ การเข้าสังคม ฯลฯ สรุปง่าย ๆ คือไม่ว่าจะมีรายได้เท่าไรต่อเดือน ถ้าเรายังมีรายการของกิจกรรมในชีวิตที่สำคัญว่าการประกันชีวิต รายได้ของเราก็คงยังไม่พออยู่ดีนะครับ

สมมติว่าวันนี้คุณไปทำบุญที่วัดมา บังเอิญเจ้าอาวาสทักมาว่าคุณจะอายุสั้น คงอยู่ได้ไม่เกิน 5 ปี และตอนนี้คุณคือบุคคลคนเดียวที่หารายได้มาเลี้ยงครอบครัว คุณมีลูกหลายคน คุณมีหนี้ก้อนโต ถ้าคุณไม่อยู่เสียคนเดียวคงเดือนร้อนแน่ ๆ โดยปกติแล้วเงินเดือนแต่ละเดือนคุณจะทำตามลำดับดังนี้ หนึ่งผ่อนชำระหนี้เรื่องบ้าน สองผ่อนรถ สามค่าห่วยสี่ค่าแชร์ ห้าค่ากินอยู่ หกค่าเข้าสังคมกับเพื่อนฝูง เจ็ดค่าเล่าเรียนลูก แปดค่าเสื้อผ้า ฯลฯ ผมเชื่อว่าถ้าคุณเชื่อคำพูดของพระรูปนี้ คุณอาจจะต้องลำดับของกิจกรรมในชีวิตใหม่อย่างแน่นอน และผลของเรื่องการประกันชีวิตเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัวคุณอาจจะเบียดรายการอื่น ๆ ขึ้นมาอยู่ในลำดับแรกของชีวิตคุณก็ได้ เพราะคุณอาจจะคิดว่าถ้าคุณเป็นอะไรไปเงินประกันชีวิตสามารถนำไปใช้เป็นเงินผ่อนบ้าน และค่าเล่าเรียนลูกของคุณได้

เมื่อไหร่ก็ตามที่เราจัดลำดับความสำคัญของการประกันชีวิตเป็นลำดับต้น ๆ ผมรับรองได้เลยว่าเงินเก็บก้อนแรก นอกเหนือค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้วคือเงินสำหรับการจ่ายเบี้ยประกัน เพราะมันมีความสำคัญในลำดับต้น ๆ ของชีวิตเรา

อีกเรื่องหนึ่งที่หลายคนมักจะจัดลำดับความสำคัญไว้ท้าย ๆ ตารางของกิจกรรมในชีวิต นั่นก็คือ การออกกำลังกาย หลายคนบ่นให้ฟังว่ารู้ว่าการออกกำลังกายเป็นสิ่งที่ดี เหมือนกับที่บอกว่ารู้ว่าการประกันชีวิตเป็นสิ่งที่ดี แต่เขาก็มักจะมัวซุ่มซ่ามให้ดูคืออยู่เสมอมว่า แต่ตอนนี้งานเยอะมากเลย ไม่มีเวลาวางพออกไปออกกำลังกายเลย บางคนก็บอกว่าวางแผนไว้แล้วว่าจะเริ่มเดือนหน้า(แต่พอถึงเวลาจริง ๆ ก็ไม่ได้เริ่มสักที) คนเหล่านี้มองเรื่องการออกกำลังกายเป็นเรื่องเสริมเท่านั้น จะต้องมีเวลาว่างหรือมีเวลาเหลือจากการทำกิจกรรมอย่างอื่นในชีวิตแล้วเท่านั้นจึงจะมานึกถึงเรื่องการออกกำลังกาย

ถ้าคุณเป็นผู้บริหารระดับสูงขององค์กร เป็นคนที่มีฐานะร่ำรวยระดับเศรษฐีในเมืองไทย คุณเป็นคนที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป คุณทำงานยุ่งจนไม่มีเวลาออกกำลังกายเลย แต่อยู่มาวันหนึ่งคุณเกิดเป็นลมหน้ามืดในขณะที่นั่งทำงานอยู่ที่ออฟฟิศ เพื่อน ๆ ช่วยกันพาคุณไปส่งที่โรงพยาบาล เมื่อคุณหมอตรวจเช็คแล้ว ปรากฏว่าคุณเป็นโรค ๆ หนึ่งที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ แต่สามารถป้องกันได้ และวิธีเดียวที่จะช่วยคุณได้คือ คุณต้องออกกำลังกายทุกวันอย่างน้อยวันละครั้ง มิฉะนั้นโอกาสรอดแทบจะไม่มีเลย ผมขอถามว่า...ณ เวลานี้คุณคิดว่าคุณจะมีเวลาออกกำลังกายหรือไม่ แน่นอนผมคิดว่าร้อยละร้อยต้องตอบว่า "มี" ส่วนเรื่องงาน เรื่องเงิน เรื่องชื่อเสียงต่าง ๆ ที่คุณคิดว่าสำคัญอยู่ก่อนหน้านี้จะถูกลดระดับความสำคัญให้เหลือเพียงเรื่องเล็ก ๆ ในชีวิตเท่านั้น ส่วนเรื่องการออกกำลังกายนั้นจะวิ่งแข่งทุกกิจกรรมขึ้นมาอยู่ในอันดับของทุกวัน

ที่ผมเล่าเรื่องสองเรื่องนี้ให้ฟังก็เพราะว่า คนหลายคนกำลังสนุกเพลิดเพลินอยู่กับสิ่งที่เป็นเปลือกและกระพี้ของชีวิต (กิน เล่น เที่ยว สิ่งฟุ้งเฟ้อ หน้าตา) ซึ่งมีระดับความสำคัญสำหรับเราเพียง 20% แต่เราสูญเสียเวลา เงินทองให้กับมันถึง 80% ของเวลาและเงินทองที่เรามีอยู่ในขณะที่เรื่องที่มีความสำคัญต่อชีวิตของเรา (สุขภาพกายและจิต ความมั่นคงในชีวิต) มากถึง 80% นั้น เรากลับให้ความสำคัญรวมถึงการจัดสรรเวลาและเงินทองให้กับมันเพียง 20% เท่านั้น

สำหรับแนวทางที่จะทำให้เราสามารถจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมในชีวิตได้ดียิ่งขึ้นนั้นมีดังนี้

1. ซ้อมล้มเหลวสำหรับอนาคต

จัดสรรเวลาให้กับตัวเองสัก 1 ชั่วโมงในการคิดไปถึงความล้มเหลวที่อาจจะเกิดขึ้นกับเราในอนาคต เช่น ถ้าเราเจ็บป่วย ถ้าเราตกงาน ถ้าเรา..... ฯลฯ แล้วเราจะทำอย่างไร เมื่อคิดไปถึงตอนนั้นแล้วให้ลองย้อนกลับมาดูว่าถ้าเราไม่ต้องการให้เป็นแบบนั้น เราควรจะทำอะไรบ้างในตอนนี้

2. ศึกษาจากชีวิตคนอื่น

เพื่อให้เราได้เห็นตัวอย่างที่ชัดเจนและสร้างจิตสำนึกของเราได้ดี ควรจะไปศึกษาจากความล้มเหลวหรือความสำเร็จในการวางแผนชีวิตของคนอื่น เช่น ไปดูคนที่เจ็บป่วยที่โรงพยาบาล บางคนเป็นมะเร็งไม่มีเงินรักษา แต่บางคนมีประกันชีวิตสำหรับโรคมะเร็งรวมทั้งได้รับการชดเชยรายได้ ไปศึกษาดูว่าคนที่มัวว่างกาย

แข็งแรง เขาทำอะไรกันบ้างในช่วงที่เขาอยู่ในวัยเดียวกับเรา เพื่อนำสิ่งที่ดีมาเป็นแนวทางและนำสิ่งที่ไม่ดีมาเป็นบทเรียนและข้อคิดสอนใจตัวเอง

สรุป การจัดลำดับความสำคัญของชีวิตถือเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดที่จะบอกว่าเราจะประสบความสำเร็จในการบริหารชีวิตระยะยาวหรือไม่ มากน้อยเพียงใด อยากจะบอกว่าชีวิตคนเราไม่ใช่การซ้อมละครที่จะแสดงผิดแล้วสามารถแสดงใหม่ได้ ผิดแล้วผิดเลย หมดลิตริแก้ตัว เมื่อเป็นเช่นนี้กรุณาทบทวนการจัดลำดับความสำคัญในชีวิตของท่านเป็นระยะ ๆ นะครับว่าแต่ละช่วงเวลาของชีวิตอะไรสำคัญที่สุด อะไรสำคัญน้อยที่สุด แล้วถึงจะจัดสรรเวลาและทรัพยากรที่มีอยู่ให้เหมาะสมกับลำดับความสำคัญของกิจกรรมเหล่านั้นต่อไป